

РЕШЕНИЕ

№ 3469

гр. София, 04.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в публично заседание на 05.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **8062** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 233 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР) вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба вх. № 20751 от 21.11.2009 г. по описа на Административен съд – С. град и вх. № Ж – 212 от 10.11.2009 г. по описа на Г. Д. „. П., подадена от В. Т. И., жив. Г. Х., обл. Х, У. С. К. № 2, полицай в 03 група „ОДГ” към ГПУ – С при РДГП - Е срещу Заповед № 4033 от 16.10.2009 г. на ВНД Д. на Г. Д. „. П. – М. за налагане на дисциплинарно наказание “Уволнение” и прекратяване на служебното правоотношение на държавен служител в М..

Жалбоподателят оспорва законосъобразността на заповедта на основанията, визирани в чл. 146, т.3, т.4 и т.5 от АПК, а именно съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. По отношение на нарушение на материалноправните норми, в жалбата се твърди, че оспореният административен акт е немотивиран, както и че не е посочено точно кои законови и подзаконови изисквания е нарушил. Твърди се, че не са представени доказателства относно това как и по какъв начин е нарушил етичните правила, визирани в гл. II, раздел I, т. 7 и т.8 и т. 17, букви “а” и “б” от Етичния кодекс за поведение на държавния служител в М.. На следващо място се твърди, че при издаването на обжалваната заповед има извършено нарушение

на административнопроизводствените правила, изразяващи се в това, че дисциплинарно наказващият орган не е приел писмените му обяснения и не ги е обсъдил. В хода на съдебното производство редовно призован се явява лично и чрез процесуалния му представител адв. Д, който поддържа жалбата, представя писмено становище и моли да се отмени обжалваната заповед.

Ответникът – Д. на Г. Д. „. П. редовно призован се представлява от процесуален представител – юрк. С, която оспорва жалбата и моли същата да се отхвърли.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 02.09.2009 г. около 16,00 часа полицаи В. Т. И., управлявайки личния си лек автомобил марка “О – Вектра”, с ДК № Х 6704 АС, в Г. Х. по У. А. С, на кръстовището с У. Балкан, не спрял на знак “Стоп”, с което отнел предимството на лек автомобил “Ф – Ескорт” с ДК № Х 4998 АВ и предизвикал пътно транспортно произшествие (ПТП).. Местопроизшествието е посетено от служители на “Пътна П. към РУ на М. – Г. Х.. При извършена проверка с техническо средство “Алкотест” – Дрегер 7410 с фабричен № ARSM 0016 е установено, че жалбоподателят управлява превозното средство след употреба на алкохол с концентрация 0,72 ‰ на база на издишания въздух. На същия е издаден талон № 0268484 за медицинско изследване, след което в 16,20 часа е изготвен Протокол за медицинско изследване за употреба на алкохол или друго упойващо вещество, следствие на което е взета кръвна проба и с протокол от химическата експертиза № 853/04.09.2009 г. е установена концентрация на алкохол в кръвта от 0,76 ‰. За така установеното нарушение на В. И. е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 1608 (бланков № 794916), с което е посочено, че същият е извършил нарушение на чл. 5, ал.2, т.3, предл. 1 и чл. 6, т.1, предл. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДВП). Едновременно с установяване на административното нарушение, описано в АУАН е съставен Протокол за ПТП № 1093842 с намираща се върху него скица на осъщественото транспортно произшествие. Непосредствено след инцидента, жалбоподателят е уведомил началника на ГПУ С с подаването на обяснение рег. № 10915 от 04.09.2009 г.

АУАН е връчен на жалбоподателя на 02.09.2009 г. като последният на следващия ден е депозирал писмено Възражение вх. № 11259 до началника на Сектор КАТ при ОДП Г. Х чрез РПУ – Г. Х.. В това възражение В. И. излага своята версия за причината за ПТП – то, както и че не е употребявал алкохол, а лекарство “Шведска горчица”, за което не знаел, че съдържа етанол. По този повод по делото е приложена и приета като доказателство докладна записка от 07.09.2009 г. до началника на РУ – М. Х., изготвена от Н К на длъжност младши автоконтрольор при РУ – М. – КАТ – Г. Х., в която се излагат съображения, че жалбоподателят е посочил на пътния полицаи, че е употребил два броя бира.

Дисциплинарното производство е започнало с подаването на Предложение рег. № 12659 от 18.09.2009 г. относно образуване на дисциплинарно производство по

чл. 230, ал.1 от ЗМВР срещу служител на РД “ГП” – Е, подписано от заместник Д. на РГ”ГП”Е до Д. на ГД”ГП”. Въз основа на посоченото предложение е издадена Заповед за образуване на дисциплинарно производство по реда на чл. 230 от ЗМВР за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина с рег. № 3791/28.09.2009 г. С тази заповед е определен дисциплинарно разследващия орган, който да проведе производството, като са посочени служителите от системата на ГД “ГП”, които да участват в него и срока, в който то трябва да приключи – 16.10.2009 г. Тази заповед е връчена на жалбоподателя В. И. на 30.09.2009 г. в 09,30 часа. Въз основана на нея е издадена Обобщени справка с рег. № 12071 от 05.10.2009 г. относно резултата от извършено разследване по образувано дисциплинарно производство срещу жалбоподателя, с която се предлага да му бъде наложено дисциплинарно наказание “Уволнение”. Връчена му е на 07.10.2009 г. в 10,30 часа. След това дисциплинарно разследващия орган е дал Становище рег. № 12271 от 08.10.2009 г. относно наличие на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност, с което се предлага налагане на същото наказание на В. И..

Дисциплинарно разследващият орган е изпратил три броя покани до В. Т. И., касаещи възможността му да се запознае със заповед за образуване на дисциплинарно производство; за даване на писмени обяснения (и двете връчени на 30.09.2009 г.) и третата за запознаване с Обобщена справка от образуваното дисциплинарно производство – връчена на 07.10.2009 г.

С оглед така описаната фактическа обстановка дисциплинарно наказващият орган е приел, че полицай В. И., като държавен служител в М., е длъжен да спазва и да се ръководи от законите на Република Б. С действията си е нарушил законови и подзаконови изисквания, както и е уронил престижа на службата, като е нарушил етичните правила, визирани в гл. II, раздел I, т.т. 7,8 и 17, букви “а” и “б” от Етичния кодекс за поведение на държавните и разпоредбите на МЗ рег. Из-1161/28.07.2006 г. за “Търсене на дисциплинарна отговорност от служителите на М. при управление на МПС след употреба на алкохол или под въздействието на друго упойващо вещество”.

С административната преписка и като част от събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства е представено Обяснение рег. № 11883/01.10.2009 г. дадено от жалбоподателя и адресирано да зам. Началника на ГПУ Свиленград, което има резолюция от ВНД директор ГД”ГП” от 16.10.2009 г., че ги приема. Представен е Протокол № 12269 от 08.10.2009 г., от чието съдържание става ясно, че В. И. не се е възползвал от правото си да даде допълнителни обяснения или възражения, както и че е изтекъл срока по чл. 243, ал.4 от ППЗМВР.

В административната преписка по делото е представена Кадрова справка, извадка от служебното досие на жалбоподателя, в която са описани неговите награди и наказания; Оценка на служебната му дейност, изготвена от ГОДГ – 03. В хода на съдебното производство е представена Заповед рег. № К – 6769 от 21.08.2009 г., с която министърът на вътрешните работи временно е назначил

комисар Захарин П на длъжност директор на Г. Д. „. П. – М. за срок от 1 година; Заповед № 72511 от 22.11.2006 г. за утвърждаване на Етичен кодекс за поведение на държавните служители в М. и Заповед рег. Из – 1161 от 28.07.2006 г. относно търсене на дисциплинарна отговорност от служители на М. при управление на МПС след употреба на алкохол или под въздействието на друго упойващо вещество. Жалбоподателят представя съдебно решение № 126 от 31.05.2010 г., постановено по дело № 350 по описа за 2009 г. на Районен съд – Х., влязло в законна сила на 23.06.2010 г., с което е отменено Наказателно постановление № 1608/17.09.2009 г. на началник РПУ – М. – Х., с което за описаното административно нарушение, му е наложено административно наказание “Глоба” в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МРС за срок от 1 месец на основание чл. 174, ал.1, пр. 1 – во от ЗДвП и административно наказание “глоба” в размер на 100 лева на основание чл. 179, ал.2, вр. чл. 179, ал.1, т.5, пр. 2- ро от ЗДвП.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен 14 - дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че тя е издадена от компетентен орган – Д. на ГД “Гранична П., съобразно правомощията му по чл. 228, т. 2 от ЗМВР във вр. с чл. 186, ал. 1 от ЗМВР, предвид вида на наказанието – “уволнение” по чл. 226, ал. 1, т. 6 от същия закон. Заповедта е издадена в съответствие с предвиденото в чл. 246, ал. 1 от ППЗМВР съдържание.

При издаването ѝ, административният орган е допуснал нарушения на административно производствените правила, които да водят до нейната незаконосъобразност.

Настоящия съдебен състав на Административен съд – С. град след като се запозна с материалите по делото и направените възражения от страните по жалбата, административната преписка и депозираното писмено становище, намира, че оспорения административен акт е законосъобразен, а сезиращата молба до съда НЕОСНОВАТЕЛНА.

Страните по делото не спорят, че жалбоподателят е претърпял ПТП на 02.09.2009 г., при което е установено по посочения в закона начин, че в кръвта му се съдържат 0,76‰ алкохол. Не се спори и по въпроса дали наличието на етанол е в следствие от употребата на алкохол или на друго упойващо вещество. Спори се по въпроса дали са спазени материално правните или административно производствените правила. По отношение на първите ответникът се е позовал на нарушаване на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в М. и сочи като нарушение визираните в гл. II, раздел I, т.т. 7,8 и 17, букви “а” и “б”, в

която изрично е въведена забрана да не се управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда или под въздействието на друго упойващо вещество по време на изпълнение на служебните си задължения, както и в извън установеното работно време или по време на ползване на разрешен отпуск. В тази връзка последният се позовава и на МЗ рег. № Из – 1161 от 28.07.2006 г.

За да бъде реализирана дисциплинарната отговорност, чрез налагане на дисциплинарното наказание "уволнение" в чл. 230 от ЗМВР и в чл. 231 и сл. от ППЗМВР е предвидена специална процедура. Целта на закона е да бъдат защитени интересите на служещия, като се установи точно обективната действителност, преди да бъде наложено самото наказание. Видно от съдържащите се в административната преписка, доказателства при издаване заповедта посочената процедура е спазена. Дисциплинарното производство срещу В. И. е образувано със заповед № 3791 от 28.09.2009 г., съдържаща изискуемите съгласно чл. 239, ал. 1 от ППЗМВР реквизити. Жалбоподателят е бил запознат с предприетите срещу него действия на дисциплинарно-разследващия орган. Приети са неговите писмени обяснения. Същият не е депозирал възражения във връзка с изготвената от дисциплинарно-наказващия орган обобщената справка. Образуваното дисциплинарно производство е приключило в предвидения в чл. 244, ал. 1 от ППЗМВР срок.

С оглед събрания по делото доказателствен материал, съдът приема, че оспорената заповед е издадена в съответствие с материалния закон. Посочената в заповедта фактическа обстановка се потвърждава от събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства, включително и от дадените от оспорващия обяснения. За да наложи посоченото в заповедта дисциплинарно наказание, директорът на ГД "ГП" е приел, че управлението от страна на И. на МПС с концентрация на алкохол в кръвта, станало достояние на други служби на М. и граждани, е постъпката е несъвместима с етичните правила за поведение на държавните служители в М., с която е уронен престижът на службата.

Съгласно чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР, нарушаването на етичните правила за поведение на държавните служители в М., с което се уронва престижът на службата, представлява тежко дисциплинарно нарушение, за което се налага дисциплинарно наказание "уволнение". В гл. II, р-л I, т. 7 и т. 17 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в М. (утвърден със заповед рег. № I-2031 от 08.11.2006 г.) изрично е посочено, че държавният служител, пази доброто име на институцията, която представлява. Независимо от неговата категория и заемана длъжност, в качеството си на участник в пътното движение той се подчинява на нормативно определените правила за движение по пътищата на Република Б, както по време на изпълнение на служебните си задължения, така и в извън установеното работно време или по времето на ползване на разрешен отпуск. Съгласно нормативно определеното правило в чл. 5, ал. 2, т. 3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), водачът на пътно превозно средство е длъжен да не управлява пътно превозно средство под

въздействие на алкохол, наркотици или други упойващи вещества. В редакцията на посочената разпоредба релевантна към датата на извършеното от жалбоподателя дисциплинарно нарушение съществуващия преди това законов минимум от 0,5 на хиляда за концентрация на алкохол в кръвта над е премахнат. Жалбоподателят е запознат със съдържанието на Етичния кодекс, поради което безспорно с управлението на автомобила си под въздействието на алкохол е извършил деяние несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в М., в частност - на нормативно определените правила за движение по пътищата на Република Б - чл. 5, ал. 2, т. 3 от ЗДВП. Предвидената в чл. 174, ал. 1 от ЗДВП административно-наказателна отговорност за управление на пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда до 1,2 на хиляда не изключва дисциплинарната такава за нарушаването на етичните правила за поведение на държавните служители в М. (чл. 224, ал. 3 от ЗМВР). С оглед изложеното развитието на административнонаказателното производство по наложеното на жалбоподателя административно наказание се явява ирелевантно за настоящия спор. Налице е и второто основание, визирано в разпоредбата на чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР, а именно с деянието да се уронва престижът на службата, авторитетът ѝ пред обществото. Фактът, че именно служител на М. е управлявал МПС след употреба на алкохол с концентрация на алкохол в кръвта, което е станало достояние на други лица, несъмнено уронва и престижа на М.. Не може да се счита, че ако деянието е извършено в извънработно време, то не би могло да се квалифицира като нарушение на служебната дисциплина. В чл. 224, ал. 2 от ЗМВР са изброени дисциплинарните нарушения. Неспазването на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в М. е определено като самостоятелно нарушение т. 4 от посочения член, което за разлика от останалите три хипотези в т. 1 - 3 не изисква деянието да е свързано с изпълнение на служебните задължения. Идеята на законодателя за такова разширяване на границите на дисциплинарната отговорност произхожда от по-високи изисквания и очаквания на обществото към служителите на министерството на вътрешните работи, сред чиито основни задачи са противодействия на престъпността и опазване на обществения ред, защитата на правата и свободите на гражданите, опазване на техния живот и имущество и др. В случая от жалбоподателя са нарушени предвидените в гл. II, р-л I, т. 7 и т. 17 (а) от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в М. правила - да пази доброто име на институцията, която представлява и да се подчинява на нормативно определените правила за движение по пътищата на Република Б, включително и извън установеното работно време. Ето защо, правилно е било преценено, че с поведението си В. И. е осъществил признаците на фактическия състав на дисциплинарното нарушение по чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР, вр. чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР, като е без значение за квалификацията на деянието има ли настъпили от него имуществени вреди и дали те са възстановени. Административният орган е установил релевантните за приложението на цитираната норма факти и спрямо тях правилно е приложил

материалния закон. Издадената заповед е в съответствие и с целта, която преследва закона, тъй като наложеното наказание е съответно на извършеното деяние.

Предвид всичко изложено, съдът намира, че оспорената заповед е издадена в съответствие с условията за нейната законосъобразност и не са налице основания за отмяната ѝ.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. Последно от АПК, Административен съд – С. град, I – во отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба на В. Т. И., жив. Г. Харманлии, обл. Х, У. С. К. № 2, полицаи в 03 група “ОДГ” към ГПУ – С при РДГП - Е срещу Заповед № 4033 от 16.10.2009 г. на ВНД Д. на Г. Д. „. П. – М. за налагане на дисциплинарно наказание “Уволнение” и прекратяване на служебното правоотношение на държавен служител в М..

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: